

Fratele WILLIAM MARRION BRANHAM
(6 aprilie 1909 – 24 decembrie 1965)

A deosebi trupul Domnului
(Discerning the Body of the Lord)

12.08.1959

W.M. Branham
Chataqua, Ohio

Predica a durat o oră și 12 minute

Mulțumesc, frate Sullivan. Bună seara, prieteni... Luați loc. Este frumos să fiu aici din nou, în această seară, sub acest acoperiș și printre acești creștini minunați. Așteptăm ca Dumnezeu să lucreze astăzi nespus mai mult decât am putea noi să cerem sau să înțelegem. Noi știm că El este real.

Câți simt că au fost vindecați ieri seară, în timpul adunărilor? Oh, este minunat. Așteptăm ca restul dintre voi să fie vindecați în seara aceasta și cred că au fost împărțite și alte bilete de ordine pentru rugăciune. Billy mi-a spus că nu a mai împărțit altele noi, pentru că nu i-am putut chema pe toți. Mai sunt, cu siguranță, și alții aici, care ar dori să vină în rândul de rugăciune. Îi vom chema mai târziu și unde este posibil, chiar cu darul descoperirii.

Nu darul de descoperire vindecă persoana; acesta doar o aduce în starea de a privi în sus și a-și primi vindecarea pe care Isus a câștigat-o deja pentru ea. Punerea mâinilor este un lucru foarte bun, pentru că este scriptural, dar nu este, de fapt, modul în care își primesc neamurile vindecarea.

În Biblie este relatat despre un iudeu a cărui fiică s-a îmbolnăvit foarte grav și a murit. Și el i-a spus lui Isus: „Fiica mea tocmai a murit, dar vino și pune-Ți mâinile peste ea și ea va reveni la viață”.

Când slujitorul sutașului roman era bolnav, acesta a spus: „Doamne, eu nu sunt vrednic să vii sub acoperișul meu; spune, mai degrabă, numai un cuvânt”. Acest lucru a mișcat inima lui Isus. Nu a trebuit să-și pună mâinile peste el. Acela a vrut doar să audă Cuvântul.

Îmi place această istorisire, pentru că romanul a recunoscut că Isus avea autoritate. Dacă el îi spunea unuia dintre oamenii lui: „Fă asta sau asta”, acela o făcea, iar el a recunoscut că și Domnul Isus avea autoritate. Căci el a știut că fiecare om de sub autoritatea sa trebuia să-i

fie ascultător, când el îi poruncea „Du-te”, sau „Vino”. La fel a știut că fiecare boală și fiecare suferință îi erau supuse Domnului Isus; de aceea El n-a trebuit să vină să-Și pună mâinile peste rob; „spune, mai degrabă, numai un cuvânt și robul meu va fi sănătos”.

Isus S-a minunat de el și a spus: „N-am găsit o asemenea credință în Israel”. Nădăjduiesc să trăiesc să văd ziua când noi, americanii, vom avea acel fel de credință. „Spune doar un cuvânt, Doamne și robul meu va fi sănătos”. Oh, aceea va fi o zi măreață.

Uneori când ungera este foarte puternică, nu apuc să fac o chemare la altar. Atunci o face unul din ceilalți frați. Fratele Sullivan sau un alt frate se va ocupa de aceasta. Poate cineva spune că este vorba în principal despre vindecarea divină. Vindecarea divină este ca pescuitul. Peștelui nu-i arăți cârligul; îi arăți momeala și el apucă momeala și odată cu aceasta și cârligul. Așa este și cu vindecarea divină. Atrage atenția, pentru că arată și dovedește că există un Dumnezeu viu care este interesat de voi. Necredinciosul este făcut atent, o vede și recunoaște că există un Dumnezeu viu și deja el se deschide pentru mântuire. Atunci Dumnezeu poate lucra cu el și îl poate aduce înăuntru. Acesta este scopul vindecării divine.

Acești tineri se ocupă de înregistrarea pe benzi și de cărți, pe care le vând pe propria răspundere, pentru un mic venit. Eu personal am doar câteva broșuri și trebuie să mi le cumpăr pe celelalte. Predicile sunt proprietatea mea. Celelalte cărți, cum ar fi „Povestirea vieții mele” de fratele Lindsay și „Un profet vizitează Africa”, le-am cumpărat. Acestea și trei sau patru predici de-ale mele, le am aici. Ele sunt gratuite și slujesc ca mesajul să fie răspândit. Mesajul trebuie vestit, căci noi ne aflăm într-un ceas mai înaintat decât credem noi. Este încheierea epocii și biserica este într-o stare groaznică, cumplită. În loc să-i întoarcem pe oameni la una din direcțiile noastre de credință, ar trebui să le arătăm lumina și să îi aducem mai aproape de Domnul Isus, ca să-L creadă și să trăiască pentru El. Scopul nostru nu este să atragem membri dintr-o biserică în altă biserică, ci ca la Biserica Sa să fie adăugați mai mulți membri.

Vom deschide imediat Cuvântul, pentru un mic mesaj de seară. Nu vrem să vă reținem mult, pentru că mulți vin din afara orașului și trebuie să se întoarcă mâine la muncă. Sâmbătă seara poate dura mai mult, căci duminică trebuie să fiți la școala duminicală doar de la 9.30. Haideți să ne aplecăm acum capetele, pentru rugăciune.

Doamne, suntem peste măsură de recunoscători pentru posibilitatea de a veni și de a ne apleca capetele noastre înaintea Dumnezeului Celui viu, știind că sfântul Său Fiu, Domnul Isus, ne-a promis că putem avea ceea ce cerem, dacă cerem de la Tatăl în Numele Domnului Isus, Fiul Său. Noi avem certitudinea că putem veni și să fim ascultați, dacă venim în Numele lui Isus. Căci El a spus: „Dacă veți cere ceva Tatălui în Numele Meu, El vă va da. Noi suntem absolut siguri în seara aceasta că EL ne ascultă și că ceea ce cerem, ne acordă, pentru că simțim că cerința noastră este în conformitate cu voia lui Dumnezeu. Într-un alt loc este scris: „Nu primiți pentru că nu cereți; și nu cereți pentru că nu credeți”. Doamne, noi venim pentru că credem. Și noi credem că Tu ne răspunzi. Rugăciunile noastre nu sunt auzite doar de oameni, ci noi credem că Tu le ascuți și suntem siguri că Tu ne răspunzi, pentru că ai promis c-o vei face. Noi cerem doar ca voia Ta să se facă.

Permite ca seara aceasta să slujească, Doamne, ca să se întâmple sau să fie spus ceva, ca fiecare păcătos care este aici și care încă nu te cunoaște ca Mântuitor, să Te primească astfel.

Fie ca toți aceia care nu au primit încă Duhul Sfânt, dar care doresc fierbinte și așteaptă ceasul când solzii vor cădea de pe ochii lor, și atunci să le fie dată dorința inimii lor. O Doamne, fie ca Duhul Sfânt să umple în seara aceasta fiecare inimă. Fie ca Duhul lui Dumnezeu să se facă de cunoscut într-o asemenea manieră ca sufletele lor să fie copleșite și fiecare îndoială și toate superstițiile să fie luate de la ei, astfel încât Duhul Sfânt să intre în viața lor și să-i poată pecetlui în Împărăția lui Dumnezeu.

Permite ca în seara aceasta, Doamne, să nu mai fie nimeni bolnav în mijlocul nostru, când se va încheia adunarea. Fiecare să fie vindecat. Dorim să nu-i uităm nici pe cei care sunt în spitale și izolați sau în închisoare și care au mare nevoie de mila Ta. Fii cu ei, o Doamne.

Și când vom pleca în seara asta de aici, să spunem ca ei atunci: „Astăzi am văzut lucruri nemaipomenite”. Să ardă inimile în noi, când mergem spre casele noastre. Ne bazuim pe Tine, Mântuitorul nostru, să ne dăruiești aceste lucruri conform promisiunii Tale și promisiunea Ta este întotdeauna voia Ta. O cerem în Numele lui Isus. Amin.

Dacă doriți să deschideți în seara aceasta în scrierile sfinte la prima carte a corintenilor, cap. 11, vom citi o parte din Scriptură, începând de la v. 23:

„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat: și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea». Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el».

Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.

De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă (eu am plâns peste această Biblie și unele locuri din ea sunt șterse)... nu deosebește trupul Domnului”.

Tema mea din seara aceasta este: „A deosebi trupul Domnului”.

Destinația noastră veșnică nu este determinată în totalitate de ceea ce vedem și auzim, ci cu mult mai mult în ce mod deosebim ceea ce vedem și auzim.

Pavel nu i-a mustrat pentru că luau Cina. Actul în sine era corect, dar deosebirea [sau: cunoștința - n.tr.] lor despre aceasta era greșită. Luarea Cinei Domnului este o poruncă a Domnului, dar s-o iei în mod nevrednic, fără a deosebi trupul Domnului, este greșit.

Acești creștini luau Cina, dar nu trăiau potrivit cu aceasta. Creștinismul este o trăire și o viață. Acești creștini trăiau cum doreau și erau un exemplu prost pentru credința pe care pretindeau că o au. Pavel a spus: „*Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și nu puțini dorm*”, adică ei sunt morți, pentru că nu au deosebit trupul Domnului.

Nici noi, care ne numim creștini, nu avem dreptul să luăm Cina decât dacă trăim o viață fără prihană înaintea lumii. Altfel nu avem niciun drept să o luăm. Cina Domnului este pentru aceia care dau un adevărat exemplu, pentru credința creștină, prin viața lor.

Cel mai rău lucru care există este o persoană care încearcă să imite ceva și în lumea de astăzi sunt prea multe persoane de felul acesta. În timpul acesta, nu numai că suntem vinovați de aceeași crimă pentru care

Pavel muștra biserica din Corint, ci încercăm să facem ceea ce, într-adevăr, Domnul poruncise, însă fără a deosebi trupul Domnului și trupul Domnului este compus din credincioși. Astăzi, noi facem lucruri fără să deosebim Cuvântul. Ar trebui să deosebim tot ceea ce facem. Și ar trebui să ne aliniem Cuvântului lui Dumnezeu. Tot ceea ce fac sau spun creștinii, ar trebui măsurat cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Astăzi oamenii s-au schimbat și uneori se bizuiesc mai mult pe ceea ce spune biserica, decât pe ceea ce spune Cuvântul. Ei cred că biserica are drepturi mai bune decât Cuvântul, pentru a ne deosebi gustul. De exemplu: biserica poate să spună: „Zilele minunilor au trecut”, și mulți oameni o vor crede, pentru că ei cred că biserica știe mai mult despre aceasta decât Duhul Sfânt care a scris Cuvântul. De aceea nu suntem în stare să deosebim lucrurile lui Dumnezeu.

Isus a spus: „Dacă un om nu este născut din nou, El nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”, nici nu o poate înțelege. Cu alte cuvinte, nu puteți deosebi [sau: înțelege - n.tr.] Împărăția lui Dumnezeu până nu sunteți născuți din nou.

Vin oameni care ne spun că aceia care au primit botezul cu Duhul Sfânt, sunt fanatici. Ei îi numesc și cu alte cuvinte jignitoare pe care diavolul le-a țintuit de biserică ca să-i numească „holy-rollers”¹. Eu am predicat în lumea întreagă și încă n-am văzut un „holy-roller”. Acesta este un nume pe care l-a atașat diavolul Bisericii Dumnezeului Celui viu.

Uneori oamenii nu au deosebirea corectă. De aceea, ei se tem. Nu știți că Domnul nostru a fost declarat în public nebun? Fariseii din înalta biserică au spus: „Este posedat de un duh rău și și-a pierdut mintea”. Asta înseamnă „nebun”. Dacă l-au numit pe El nebun, cu cât mai mult îi vor numi așa pe ucenicii Lui.

Pavel i-a zis lui Felix: „După calea pe care ei o numesc erezie [sau: partidă - n.tr.], slujesc eu Dumnezeului părinților mei”. Sunt atât de bucuros în seara aceasta să dau mâinile cu El. În felul numit fanaticism, de către biserica modernă, Îi slujesc eu lui Dumnezeu.

---

¹ „Holy Roller” este un termen folosit spre a-i descrie pe creștinii pentecostali. Se referă la oameni care se tăvălesc literal pe podea și vorbesc în limbi într-un mod necontrolat. În general este un termen considerat depreciativ, dar unii l-au considerat o onoare. William Branham a spus: „Și ceea ce lumea numește astăzi rostogolitor sfânt, așa mă închin eu lui Isus Hristos” - predica „De ce sunt eu un rostogolitor sfânt”, 30.08.1953

Credincioșii au fost numiți eretici, pentru că aceia n-au deosebit că ei formau trupul Domnului. Aceasta este Biserica Dumnezeului Celui viu.

Biserica, în seara aceasta, este numită nebună pentru că oamenii nu au deosebire. Dacă un om îmi spune ca este născut din nou și el nu crede că vindecarea divină este o promisiune a lui Dumnezeu și că botezul Duhului Sfânt este pentru oameni astăzi, atunci eu trebuie să-i spun că nașterea sa din nou a fost printr-un duh greșit. Pentru că Duhul Sfânt a spus că această promisiune este valabilă pentru voi și pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru. Se acceptă o părere intelectuală. Oamenii acceptă Cuvântul de la cineva și nu au nicio deosebire. Ei nu pot deosebi între bine și rău.

În ziua de astăzi există atât de mulți uriași intelectuali, însă poporul lui Dumnezeu nu a fost format niciodată din mari intelectuali. Biblia spune că fiii întinericului acestei lumi, sunt mai înțelepți decât fiii Luminei. Dumnezeu Și-a asemănat poporul cu oile. Acestea nu sunt istețe și viclene. El le păstrează în felul în care sunt ele spre a le putea călăuzi. De îndată ce vă bazați pe cunoștința și inteligența voastră, Îl închideți pe Dumnezeu în afară. Fiii lui Dumnezeu sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Dar noi trăim într-un timp foarte intelectual.

Acum câteva luni (ați citit despre asta în ziar), la New York a fost un proces și doi predicatori neînsemnați care s-au simțit călăuziți de Domnul cu ceva timp în urmă, tovarăși ca și mine, care de-abia cunosc abc-ul și Domnul i-a călăuzit la Bowery și ei au cumpărat o anumită clădire și le predicau fraților lor căzuți Evanghelia. O mare companie a dorit să cumpere tot și toți ceilalți au vândut, în afară de acești doi predicatori. Ei aveau o descoperire că Domnul vroia ca ei să rămână acolo, astfel că și-au păstrat proprietatea și autoritățile i-au adus la tribunal.

Oponenții s-au lăsat reprezentați de unul dintre acei intelectuali uriași - avocatul Greenwall. El i-a făcut pe acești tovarăși să se rușineze de ei înșiși. El și-a ales așa de frumos cuvintele și într-un asemenea fel încât cei doi tovarăși n-au știut ce să-i răspundă, căci el era un uriaș intelectual, unul din cei mai buni avocați din New York. I-a pus pe acești tovarăși într-o asemenea încurcătură, încât n-au mai știut ce să zică. În cele din urmă el a spus: „Ce spuneți în apărarea voastră?”

Și unul dintre predictorii s-a ridicat, l-a luat pe celălalt de mână și a spus: „Domnule, singurul lucru pe care-l știm noi este că Domnul ne-a spus să luăm clădirea”.

Avocatul Greenwall a spus: „Oprțiți asta acum. Noi nu vrem niciun Domn în acest caz”. După aproximativ două săptămâni avionul său a încercat să treacă pe sub pod, s-a prăbușit în apele înghețate și s-a scufundat. Avocatul Greenwall era în el și s-a înecat. Mă întreb dacă L-a vrut pe Dumnezeu în acel caz.

Care a fost problema? El n-a deosebit trupul Domnului, căci acei predicatori neînsemnați erau unși de Duhul Sfânt și cunoșteau voia lui Dumnezeu. Nu e nevoie să fim niște uriași intelectuali; trebuie să fim doar slujitori smeriți ai Domnului, care știu ce înseamnă să fii trupul Său. Cu toată istețimea lui și cu toată educația lui... Știți, Biblia a spus: „Este mai bine să-ți fie atârnată de gât o piatră de moară și să fii aruncat în adâncurile mării decât să necăjești unșii Mei”. Bănuiesc că el a avut suficient timp să se gândească la asta, să-L cheme pe Domnul, dar el n-a deosebit trupul Domnului.

Uneori mă întreb dacă noi, americanii intelectuali, avem suficientă deosebire încât să deosebim binele de rău. Mai ales în cazurile de delicvență juvenilă se dovedește că nu știm să deosebim binele de rău pentru copiii noștri și se pare că există un bun răspuns psihologic, de exemplu: dacă băiatul vine la tatăl său și calcă apăsător și zbiară: „Tati, indiferent ce spui tu, eu vreau un automobil sport”. (E tipic american.)

Și tatăl zice: „Bine, îl voi cumpăra pentru tine”.

I-ai putea spune tatălui: „De ce ai făcut-o?”

„Oh, pentru că eu îl iubesc”.

Ține minte, tati: fiul tău va crește și va fi un bărbat cândva, se va căsători și va avea o familie. Dumnezeu s-o ajute pe acea biată soție care trăiește cu un bărbat, care a primit mereu ceea ce a vrut! Nu poate deosebi binele de rău. Aceasta nu e dragoste; este pură neștiință. Biblia are dreptate: „Cine cruță nuiua, își urăște fiul” [Prov 13:24].

Micuța Fannie va veni la mama ei și va vrea să meargă la rock-and-roll. Mama îi spune că n-o poate face. „Dar, oh, mamă, ești crudă cu mine”. Sigur, tu o iubești pe Fannie și-i dai voie să meargă. Ea va ieși cu grupul acela de vagabonzi, va veni și-și va țuguia buzele rujate și-ți va spune o minciună, că nu este nimic rău în asta. Dumnezeu să aibă milă de bărbatul care-și va lua o asemenea soție. Noi nu putem deosebi binele de rău.

Mă întreb uneori, dacă noi nu putem deosebi binele de rău pentru propriile noastre trupuri, cum am putea atunci să deosebim trupul Domnului? Noi nu deosebim binele de rău pentru propriile noastre trupuri. Zi de zi, săptămână după săptămână, lună după lună, an după an, oamenii de știință cercetează în laboratoare și afișează reclame mari și-i avertizează pe oameni: „Fumatul produce cancer”. Două sute șaptezeci și ceva de mii de americani vor muri anul acesta de la fumat și voi continuați să fumați. Noi nu putem să deosebim ce este corect pentru propriile noastre trupuri, cu atât mai puțin Duhul Sfânt și trupul Domnului.

Ați citit de curând articolul despre rezultatul cercetării acelui om de știință? El a spus: „Nu numai că țigările dau cancer, dar aveți 50% mai multe șanse să vă îmbolnăviți de alte boli”. Și cu toate acestea, voi continuați să fumați.

De ceva vreme mi s-a adresat o femeie, după ce eu am vorbit foarte dur împotriva fumatului. Era fumătoare înrăită. Și mi-a vârat un bilețel în buzunar și a spus: „Citește-l când ajungi acasă”.

Am spus: „Mulțumesc; îl voi citi acum”, și l-am scos și am început să-l citesc.

Ea scrisese: „Nu este politicos ca un slujitor de la amvon să vorbească împotriva fumatului. Nu e treaba ta”.

Am spus: „Este de datoria mea să vorbesc împotriva a ceea ce este greșit”. Dumnezeu să-l ajute pe predicatorul care nu deosebește suficient binele de rău. Un predicator care nu poate să deosebească nevoia poporului său prin Duhul Sfânt... Este scris: „Trupul acesta este un templu al Duhului Sfânt. Dacă-l pângăriți, îl voi nimici” [1 Cor 2:3]. Noi ar trebui să predicăm împotriva acestui lucru. Necazul este că sunt prea mulți predicatori care fumează. Acesta-i necazul. Da. Și se tem s-o spună în adunarea lor, pentru că și ei se știu vinovați.

Este vorba despre a deosebi corect și a prezenta... Whiskey și alte băuturi alcoolice, se spune că nu sunt dăunătoare. Pe toate canalele de televiziune, pe toate panourile publicitare, în reclamele din ziare vedeți mari cutii de bere cu tinere fermecătoare care beau. Reclamele vi le prezintă pe aceste femei doar când se apucă de băut. Priviți-le și puțin mai târziu. Mințile lor sunt umplute cu toxine otrăvitoare. Procentajul de nebunie crește îngrozitor. Alcoolul este cauza imoralității printre tineri. Și chiar multe dintre bisericile de astăzi predică și practică „consumul

moderat de alcool”. Voi știți că acesta este adevărul. Părinților și tinerilor li se spune: „Lăsați-i pe copiii voștri să bea acasă. Oricum vor bea, așa că învățați-i să bea cu măsură”. Biblia condamnă acest lucru. Nu este corect. Dumnezeu să ajute pe omul sau biserica care nu are mai multă deosebire, care nu poate deosebi binele de rău.

Oh, trăim într-un timp îngrozitor. Este vorba despre a deosebi trupul Domnului... Este o rușine felul în care se comportă femeile noastre în bisericile noastre și între oamenii din bisericile noastre: multe dintre ele poartă haine indecente, poartă acei pantaloni scurți. Este un lucru atât de păcătos. O doamnă mi-a spus - de fapt multe mi-au spus: „Billy, ai face mai bine să nu mai vorbești despre aceasta”. Nu! S-ar putea să ajung să predic stâlpilor, dar eu voi spune adevărul. Așa este. Mulțumesc. Este adevărul. Este greșit, este un lucru păcătos.

O doamnă mi-a spus odată: „Eu nu port pantaloni scurți. Eu port pantaloni lungi”. I-am spus: „Este și mai rău! Biblia a spus că este o urâciune ca o femeie să poarte haine bărbătești”. Este adevărat. Scuză lor este că nu se mai fac alte haine. Dar se mai fac mașini de cusut și se vinde stofă.

O femeie care se îmbracă astfel va fi vinovată de adulter în ziua judecării. Poți fi curată ca un crin față de soțul sau prietenul tău, dar Isus a spus: „Oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și comis adulter cu ea în inima lui”. De fapt s-ar putea ca tu să nu fi făcut nimic rău, însă dacă te îmbraci astfel și te arăți înaintea unui bărbat, el va trebui să răspundă pentru adulter și tu ești de vină. Însă bisericile permit aceasta, nedeosebind trupul Domnului. Ce păcat...

Ele își taie părul scurt. Biblia a spus că soțul unei femei care-și taie părul, are dreptul să divorțeze pentru că ea nu-i este credincioasă. Ea își necinstește capul. Corect? Și bărbatul este capul femeii.

Știu că este neplăcut ce spun, dar avem nevoie de deosebire. Avem nevoie de deosebire prin Cuvânt. Cuvântul are dreptate. Luați Cuvântul. Cuvântul lui Dumnezeu are întotdeauna dreptate.

Nu putem să ne luăm după ceea ce cred oamenii, după ceea ce ne spun intelectualii, după ceea ce ne spun psihologii; trebuie să ne luăm după ceea ce spune Dumnezeu. „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. „Pentru că nu deosebiți trupul Domnului, mulți sunt neputincioși și bolnavi și mulți au adormit deja”, au murit, au murit spiritual. Ultima urgie care a lovit Egiptul a fost moartea. Ultima urgie care a lovit biserica este moartea spirituală.

Ceea ce ne este necesar nouă astăzi este o trezire spirituală, să deosebim o trezire spirituală.

Oamenii pot avea intenții bune. Acel doctor din sud, care nu demult i-a dat acelui bărbat acid sulfuric care l-a ucis, a avut intenții bune. El s-a gândit că are dreptate, dar n-a avut deosebire. N-a deosebit medicamentul.

Ca fetița care umbla pe stradă și a găsit o pisicuță udă și pe jumătate înghețată. A dus-o în casă, a deschis cuptorul și a băgat-o acolo ca s-o încălzească. Intenția ei a fost buna, dar n-a avut deosebire. Dacă nu veghem, ne manifestăm și noi, cu hotărârile noastre intelectuale, ca fetița cu pisica ei!

A venit comunismul peste noi. Lumea a găsit intrare. Bisericele noastre sunt rupte. Oamenii se despart, se separă, pentru că se presupune că nu au credința corectă, despică firul în patru în niște învățături care n-au importanță prea mare. Noi ar trebui să venim laolaltă, să fim o inimă și să ne rugăm și să postim și să strigăm până când Dumnezeu trimite înapoi Duhul Sfânt ca noi să putem avea discernământ spiritual.

A sosit ceasul la timpul sfârșitului, acum. Suntem în umbrele venirii Domnului și biserica nu poate să deosebească acest lucru. Ceasul în care trăim noi este mai înaintat decât credeți.

Voi vorbiți despre aprinderea focului: dacă Pavel ar învia din morți în seara aceasta și ar veni în Middletown, până dimineață ar fi aruncat în închisoare, ca nebun sau sălbatic. Acel bărbat umplut cu Duhul Sfânt să vadă lucrurile mergând așa cum merg și să știe că timpul este aproape, ar fi o trezire sau ar trebui ca ei să vină la închisoare să-l asculte. Așa este.

Tot ceea ce a spus Isus și despre ce vorbește Biblia că se va întâmpla în ultimele zile înaintea venirii Domnului, s-a întâmplat: pe pământ au loc mari semne și minuni. Și voi știți că biserica este atât de moartă în teologia ei și în tot felul de școli, pregătiri și programele ei de formare, încât ea nu mai poate să discearnă acele lucruri.

N-a spus Isus bisericii din vremea Lui: „Voi puteți deosebi fața cerului, dar semnele timpului nu le puteți deosebi”? „Căci dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și ziua Mea”. Este ceasul eliberării bisericii și ei nu-l pot deosebi.

Ceva nu corespunde. Mă refer la întreaga biserică, la oricine-și zice creștin. Dumnezeu poate începe să lucreze și se întâmplă lucruri spirituale, oamenii sunt mântuiți și umpluți cu Duhul Sfânt; cu toate acestea multe mii de oameni care-și spun creștini se retrag și spun: „Oh,

ăștia-s doar holy-rollers”. Voi n-aveți discernământ spiritual, pentru că tot ce face Duhul Sfânt este scris în Biblie. Judecați toate lucrurile cu Scriptura.

În felul acesta putem recunoaște dacă avem un discernământ corect. Dacă Biblia spune: „Isus Hristos este același ieri și azi și în veci”, atunci eu cred. Dacă Isus a spus: „Lucrurile pe care le fac Eu, le veți face și voi”, și eu o cred. Și dacă Biblia a spus că Duhul Sfânt este pentru fiecare generație, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru, eu nu cred că o strângere de mână îi poate lua locul. Eu cred că este același Duh Sfânt care S-a coborât atunci, făcând aceleași semne, aceleași minuni.

Cea mai bună dovadă că am primit Duhul Sfânt este dacă duhul nostru este în concordanță cu Cuvântul. Dacă ne numim creștini și spunem că suntem umpluți cu Duhul, care a fost turnat peste credincioșii din toate epocile prin botezul cu Duhul Sfânt, însă duhul vostru vă spune că este pentru altă epocă, sunteți pe dos.

Dacă Biblia spune că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, iar duhul nostru zice: „Nu, El este mort. S-a dus”, atunci ceva nu e în regulă.

Isus a spus: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Iată, eu sunt cu voi întotdeauna, până la sfârșitul lumii”, iar dacă duhul nostru se retrage în acest punct, noi nu avem Duhul Sfânt. Căci Duhul Sfânt ar întări cu un „Amin” fiecare cuvânt scris de El.

Cunoștința intelectuală te va îndepărta de Cuvânt, dar Duhul Sfânt va confirma cu „Amin” propriul Său Cuvânt. Cu siguranță o va face. Și El caută pe cineva în care Se poate turna. El tânjește după aceasta.

Să nu credeți că puteți epuiza bunătatea Lui. Vă puteți închipui un peștișor de un centimetru în mijlocul oceanului Pacific spunând: „Mai bine aș bea cu măsură din apa aceasta; s-ar putea termina?” Ar fi la fel de absurd ca și să credeți că ați putea vreodată să epuizați bunătatea lui Dumnezeu. Cereți din belșug pentru ca bucuriile voastre să fie depline. Credeți-L pe Dumnezeu pentru tot ce a promis El. Vă aparține.

Profeții din Vechiul Testament, Daniel și ceilalți au spus: „În zilele din urmă, oamenii care-L cunosc pe Dumnezeu lor vor face mari isprăvi”. Este o promisiune. Când intelectualii văd marile isprăvi vor spune: „Oh, e psihologie; telepatie; lucrarea dracului”.

Dar Duhul Sfânt va răspunde: „Amin, este adevărul”. Este vorba despre deosebirea corectă. Este făgăduit. Isus a promis-o. Isus a spus: „Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi, chiar mai mari decât acestea veți face, căci eu mă duc la Tatăl Meu”.

Pavel a spus mai dinainte prin Duhul Sfânt, că în zilele din urmă mulți din biserică vor cădea: sunt milioane. „În zilele din urmă vor fi vremuri grele; căci oamenii vor fi mândri și aroganți, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, bârfitori, acuzatori mincinoși, destrăbălați și disprețuitori ai lucrurilor bune: nu au discernământul corect.

„Oh”, ziceți voi, „acesta este comunismul”. Sunt așa zișii „creștini”!

Uitați-va la versetul următor. „Având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea”, fără discernământ spiritual. Dacă Duhul Sfânt este peste voi, aveți discernământ spiritual. Voi spuneți „Amin” la fiecare promisiune a lui Dumnezeu.

Pavel a spus mai dinainte că vor veni acele zile. Au venit. Noi privim și le vedem. De pretutindeni o auzim și ce facem? S-ar cuveni ca aceasta să ne strângă. Biblia a spus „Să ne strângem laolaltă și cu atât mai mult cu cât vedem că ziua aceea se apropie”. S-ar cuveni să fie o trezire după alta și focul slavei lui Dumnezeu în fiecare biserică și în fiecare loc: o mare strângere laolaltă când toate bisericile, cu o inimă și într-un cuget să se strângă laolaltă și să dea uitării teologia lor omenească și să strige la Dumnezeu pentru putere spirituală și discernământ spiritual. De aceasta avem nevoie în acest ceas.

Aș dori să aprofundez ceea ce am menționat ieri seară: Isus ne-a dat un timp ca exemplu, să putem recunoaște vremea sfârșitului. Isus a spus: „Cum a fost în zilele lui Lot, la fel va fi la venirea Fiului omului”, Duhul vostru, deosebește corect aceasta? „Cum a fost în zilele lui Lot...” Amintiți-vă, Lot simboliza America. Este dovedit. Care era păcatul Sodomei? Perversiunea; și în această țară americană a noastră, femeile s-au degradat atât de mult încât dorințele firești ale bărbaților s-au pervertit.

Acum câteva săptămâni am fost în Los Angeles la o întâlnire cu „Oamenii de Afaceri Creștini” și am luat unul din ziarele lor în care unul dintre analiști scria că perversiunile și homosexualitatea au crescut cu peste 20% de anul trecut.

Isus a spus: „Cum a fost în zilele lui Lot...” Poliția descoperă mereu crime într-un mediu în care băieți trăiesc împreună ca soț și soție; femeile la fel. Pervertiți. Mințile lor sunt pângărite pentru că nu au discernământ spiritual. Totul este plăcere și desfrâu și ei nu mai pot fi satisfăcuți bărbat cu femeie. Nici măcar nu se mai căsătoresc. Au o

relație până când se sfârșește dragostea. Sunt atât de perversi! Isus a spus că așa va fi în zilele de pe urmă și iată că așa este.

Voi predicatori și voi cei care studiați Biblia, știți cum era în timpul Sodomei. Eu cred că voi veți fi de acord, cu siguranță, în acest punct. Doctor Scofield și mulți alții; majoritatea învățătorilor, Charles Fuller și așa mai departe, mari învățați din țară cred, de asemenea, că Avraam a reprezentat biserica spirituală. Lot, dimpotrivă a reprezentat biserica firească. El a locuit în Sodoma, în mijlocul păcatului, cu toate că era neprihănit, dar s-a amestecat. Și amintiți-vă, doi predicatori s-au coborât în Sodoma. N-au făcut nicio minune, doar i-au orbit. Și predicarea crucii îl orbește pe necredincios. La asta au dus marile adunări ale lui Billy Graham și ale celorlalți, i-au făcut mai răi.

Billy Graham a povestit acum câteva săptămâni, că a trebuit să își scoată soția afară din parcurile din Anglia, acolo unde el ținea adunările și avusese o mare trezire, pentru că acolo aveau loc relații sexuale în public.

A folosit la ceva? Prezentarea intelectuală nu! Ar fi nevoie de chemarea mâniei lui Dumnezeu și foc sfânt din cer ca să facă vreo diferență în lume, dar asta nu se va întâmpla. Oamenii așteaptă să vină ceva mare și voi deja ați ajuns la finalul a ceva ce a și venit. Ultimele semne au fost date bisericii dintre Neamuri. Iudeii o vor avea după ce este răpită Biserica, dar noi suntem la sfârșitul epocii Neamurilor.

Acum, înainte să închei, doresc să spun următoarele. Ați observat cine a rămas în urmă și a vorbit bisericii spirituale? A stat cu spatele la cort și El, un străin, a spus: „Unde este soția ta, Sara?”

Avraam a răspuns: „În cort”.

Apoi El a spus: „Peste un an, pe vremea asta, Te voi vizita din nou: atunci Sara, soția ta, va avea un fiu”. Iar Sara, în cort, a râs în sinea ei.

Și Îngerul a spus: „De ce a râs ea?”

Isus a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei, la fel va fi la venirea [descoperirea - germ.] Fiului omului”.

Acum înțelegeți? Înțelegeți de ce o slujbă de felul acesta poate merge doar la oamenii Evangheliei depline? Eu am fost crescut într-o biserică baptistă și ordonat ca predicator baptist misionar, dar când ceva a străpuns inima mea, am avut deosebirea că era Cuvântul lui Dumnezeu. El l-a făcut de cunoscut.

Mi s-a spus: „Vei fi un holy-roller, Billy. Nimeni nu va asculta așa ceva”.

Am zis: „Dacă Dumnezeu a trimis-o și a promis-o în Biblia Sa, atunci El va avea pe cineva care s-o și asculte”.

Haideți să deosebim trupul Domnului, să deosebim timpurile în care trăim. Dacă n-o facem, vom muri spiritual. Și dacă acest lucru este adevărat, atunci Duhul Sfânt este cu noi și noi am primit ultimul semn că Domnul vine în curând, înaintea venirii Lui... Amintiți-vă, aceasta a fost chiar înainte ca Sodoma să ardă, la câteva ore înainte ca Sodoma să ardă.

Mulți dintre voi au auzit ce a spus Hrusciov deunăzi americanilor. Ați citit-o în ziarele voastre. Iată afirmația lui. Voi, cei care aveți un discernământ natural, o veți înțelege. El a spus: „Dacă există un Dumnezeu, El va curăța Templul și va scoate afară capitaliștii voștri schimbători de bani”. Vedeți ce înseamnă aceasta, nu-i așa? Și el are dreptate. Un păgân, un posedat, un ticălos, trebuie să arunce amenințările. Cu toate acestea, ei încă dorm: păcătuiesc, beau, ignoră pentru că nu au deosebirea spirituală a trupului Domnului. În ce timp trăim.

Frate și soră, preaiubiții mei, nu încerc să fiu părtinitor. Doar vă spun adevărul. Sunt răspunzător numai față de Biblie și vă spun doar adevărul: dacă mă credeți profetul Său sau robul Său, credeți și că vă spun adevărul. Sfârșitul este aproape. Nu știu cât de aproape și nimeni nu știe; dar știu că trăim în umbrele venirii Sale.

Nu vedeți acele amenințări? Vedeți ce au ei? Națiunea încearcă să exagereze cu băutura și râsul. N-o puteți face. Voi o faceți ca să îi țină departe de discernământul duhovnicesc, prin care Dumnezeu v-ar putea arăta scrisul de mână pe perete. Noi știm că este acolo. Puteți încerca cu glume și programe de televiziune de la Hollywood, ca să stați acasă și să vă ocupați cu asta, dar un bărbat sau o femeie cu adevărat născuți din nou, care au deosebirea prin Duhul Sfânt își va găsi locul în biserică, închinându-se, plângând și făcând totul în viața sa spre a-i conduce pe păcătoși la El. Sigur.

Dacă este de la Dumnezeu, să o faceți din toată inima, dacă aveți deosebirea aceasta dați-vă toată silința. Nu spuneți doar: „Da, eu cred asta. Este adevărul. Este bun. Amin” și mergeți apoi acasă. Mergeți la muncă. Voi aveți deosebirea. Lucrați câtă vreme este lumină, căci vine noaptea când nimeni nu mai poate lucra. Lucrați până avem o ușă deschisă. Lucrați până mai putem avea astfel de adunări. Aduceți-i înăuntru pe cei dragi ai voștri. Aduceți-i în Evanghelie. Aduceți-vă

prietenii sau vecinii. Domnul a murit și pentru oamenii aceia și noi s-ar cuveni să fim suficient de preocupați de ei încât să lucrăm până ce ne sângerează mâinile. Dacă n-o facem, vom veni cu mâinile goale înaintea Lui.

Ca fetița din Kentucky care a murit recent sus, pe dealuri. Au fost vreo opt copii. O fetiță de circa 12 ani - surorile ei și frații erau atât de leneși și nu făceau nimic, iar mama ei era pe moarte, de îngrozitoare boală tuberculoză. Iar fetița lustruia, gătea, spăla, avea grijă de mama ei, în timp ce restul copiilor pierdeau vremea, se jucau și mergeau la scăldat.

În cele din urmă mama ei a murit și atunci fetița a trebuit să continue, pentru că nimeni din ceilalți n-a vrut să lucreze. Și ea a lucrat și a lucrat și a lucrat, până când în cele din urmă ea a căpătat temuta boală, malnutriție și neavând suficient de mâncare, trupușorul ei a cedat. Ea era pe moarte.

Un învățător de școală duminicală a venit la ea și a întrebat-o:

„Ești o creștină?”

„Da, sunt”.

„Cărui cult îi aparții?”

„Nu aparțin niciunuia”.

„Spune-mi: cum Îl vei întâlni pe Isus? Cum îi vei arăta Lui din ce biserică faci tu parte?”

„Îi voi arăta doar mâinile mele. El va înțelege”.

Eu cred că după acestea va privi la noi toți, când trăim aici astfel de adunări ca aceasta. El va privi la mâinile noastre, ca să vadă cu ce am contribuit la aceasta. Discernământ spiritual, a nu deosebi trupul Domnului...

Haideți să ne rugăm. Dacă acele mâini ar trebui să lucreze și voi știți că ele ar trebui să lucreze, nu vreți să le ridicați spre Dumnezeu și să-I cereți să le sfințească pentru slujba Lui, în timp ce ne rugăm? Ridicați-vă mâinile.

Doamne, privește acele mâini și pe ale mele. Nu vreau să vin cu mâinile goale înaintea Ta, ci ca unul care se vede că a luptat. Vreau să predic până mor. Vreau să trag și să mă rog fierbinte și să postesc și să mă rog, căci știu că se lasă umbrele nopții și ceasul este în curând la uși. Doamne, deschide-mi ochii să recunosc mai multe semne ale venirii Tale. Fă să ardă inimile acestor oameni în seara aceasta cu mari semne și minuni pe care le-ai promis.

Dacă vedem ce preziceri face lumea și auzim un păcătos zicând că el va îndepărta capitaliștii, atunci înțelegem că ei au și bombele cu care s-o facă. Mai trebuie un fanatic care să le declanșeze. Tu ești răbdător până când Biserica Ta va fi gata. Doamne, pregătește-ne pe noi toți care suntem în seara aceasta aici. Pune inimile noastre în slujba Ta. Arată-ne prezența Ta, căci noi credem că Tu ai înviat din morți și duhul nostru adeverește că Tu ești aici același Isus, ieri, azi și în veci. Ești aici în forma Duhului Sfânt ca să lucrezi prin biserica Ta, să vindeci și să mântuiești. Ascultă-ne, Doamne; Îți încredințez Ție acești oameni și pe mine în Numele lui Isus, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Oh, cât de mare este mila și bunătatea Sa. Mă simt cu adevărat eliberat. Aceasta a fost pe inima mea. Trebuia s-o spun. Sper că nu i-am rănit pe prietenii mei metodiști, bapțiști sau pentecostali. Dacă am făcut-o, n-am vrut să vă rănesc. Doresc să vă scutur puțin ca să vă treziți. Suntem la sfârșit și nu deosebim trupul Domnului. Ne despărțim pentru că, evident, nu avem suficientă credință... Dacă a existat vreodată un timp când noi să avem nevoie de fiecare dintre voi, este chiar acum. Voi aveți nevoie de mine și eu am nevoie de voi. Dumnezeu are nevoie și de unii și de alții. Haideți să ne unim inimile și eforturile. Să nu ne gândim că pentru că suntem nazarineni, pelerini ai sfînteniei, catolici, prezbiterieni, pentecostali sau ce suntem; haideți să fim pur și simplu creștini. Haideți să deosebim trupul Domnului și să întindem un braț chiar și celui mai ordinar păcătos și să-l aducem în turmă. Aceasta este rugăciunea mea smerită.

Acel Înger al lui Dumnezeu care a venit la Sodoma, a venit și El este promis. Amintiți-vă, același Înger a venit. Oricine știe că Acela a fost Dumnezeu. Nu a fost trupul acela, pentru că trupul era țărână.

Am vorbit cu cineva de curând despre faptul că Acela a fost Dumnezeu. Era un predicator; el a spus: „Oh, frate Branham, doar tu nu crezi cu adevărat că acel bărbat a fost Dumnezeu?”

Am spus: „El a fost Dumnezeu. Avraam L-a numit Elohim. Acela este Dumnezeul Atotputernic: El și doi îngeri.

El a spus: „Crezi că El a locuit într-un trup?”

Am spus: „Acest lucru este atât de ușor. Noi suntem alcătuiți din 16 substanțe: gaz, lumină cosmică și calciu și potasiu și așa mai departe. Dumnezeu n-a făcut decât să-și adune o mână din acestea, a suflat viața și a spus: „Intră aici, Gavril. Intră aici, Mihail” și a făcut unul și pentru Sine. A spus: „Am auzit că păcatul Sodomei este nespus de greu. Să Ne

coborâm să vedem. Să mergem Noi Însine. Avraam a predicat și alții au predicat. Hai să mergem să vedem Noi Însine”.

Unde s-au dus Ei? La cei aleși. Acela care stătea cu spatele la cort i-a vorbit lui Avraam. Și Avraam L-a numit Elohim. Uitați-vă la literele mari „El” și să vedeți dacă nu este corect: Domnul Dumnezeu Iehovah. El a fost într-un trup de carne. Voi nu vă dați seama cum este Dumnezeu. Dumnezeu poate pur și simplu s-o facă. Mă bucur că-L cunosc pe acel Dumnezeu. Într-una din aceste zile eu nu voi mai fi decât cenușă vulcanică, dar El va vorbi și eu voi reveni la viață. EL este Dumnezeu.

De curând soția mi-a spus: „Billy, ești aproape chel”.

Am spus: „N-am pierdut niciun fir de păr”.

Ea a spus: „Unde sunt firele de păr?”

Am spus: „Spune-mi tu unde au fost înainte să le primesc eu; eu îți voi spune unde mă așteaptă ele”. Așa este. Nu se pierde (va pieri) niciun fir de păr din capul vostru... Dumnezeul cerului care controlează toate lucrurile va spune: „William Branham”, sau așa mai departe, „vino” și eu voi veni în asemănarea Sa. Aleluia! Același Dumnezeu prin Duhul Sfânt locuiește în mijlocul nostru în seara aceasta în slava „șechina”, dovedindu-Se prin aceleași semne pe care le-a făcut El.

Dacă o viță face struguri astăzi, ea va face struguri și mâine. Dacă este o viță, va avea struguri întotdeauna. Niciodată nu o vom apuca pe baza intelectului nostru. Va trebui să intrăm prin Duhul Sfânt, căci este singurul fel de Duh pe care-L poartă Biserica Duhului Sfânt: roadele Duhului, viața lui Hristos în noi.

Același Înger este aici. Un martor înaintea distrugerii Sodomei și Gomorei.

Să vedem. Câți au bilete de ordine pentru rugăciune? Ridicați-vă mâinile. Sunt 40 sau 50. Câți nu au bilete de ordine pentru rugăciune? Ridicați-vă mâinile. Sunt de trei ori mai mulți. Bine. Mă simt călăuzit să fac ceva. Haideți să-i luăm doar pe cei care nu au bilete de ordine. Poate vor fi chemați și cei cu bilete de rugăciune prin darul deosebirii însă acum e vorba în principal de aceia fără bilete de ordine. Ridicați din nou mâinile, cei bolnavi și care nu au bilete de ordine, ca să-mi fac o idee unde sunteți. Bine.

Aici este o confruntare. Credeți că eu v-am spus adevărul? Credeți că aveți discernământ spiritual să știți că este adevărul? Nu trebuie să venim aici sus. Eu nu sunt un vindecător. Sunt doar un om. Sunt doar

fratele vostru. Hristos este Vindecătorul vostru, dacă voi Îl recunoașteți ca fiind aici.

Dacă este vorba de vindecarea voastră, chiar dacă El ar fi stat chiar aici îmbrăcat cu acest costum, El n-ar fi putut să vă vindece, pentru că deja a făcut-o. El doar ar fi putut să dovedească faptul că este Hristosul. De unde ați ști? După roada Duhului L-ați cunoaște. Ce viață a manifestat El?

Ce a făcut El când a fost aici, ca să dovedească că El a fost Mesia? Le-a arătat lui Petru și Natanael și celorlalți, spunându-le cine erau, de unde veneau - acela a fost semnul Său pentru evrei. Era încheierea epocii lor.

Mai era o categorie de oameni care-L aștepta. Samaritenii, care erau pe jumătate evrei, jumătate neamuri. El i-a spus femeii de la fântână despre păcatele ei și ea a recunoscut acesta ca fiind semnul lui Mesia.

Ea a spus: „Știm că atunci când va veni Mesia ne va spune aceste lucruri, dar Tu cine ești?”

El a spus: „Eu sunt Acela”.

El nu s-a dus la Neamuri, nu-i așa? Căci Neamurile nu-L așteptau. Câți cred că Dumnezeu este nemărginit? Sigur, El este nemărginit. Atunci El nu poate să spună sau să facă un lucru aici și să facă altceva aici și să fie drept. El trebuie să facă același lucru. Dacă El are un plan mai bun, atunci s-ar cuveni să-l fi avut de la început. Dacă vreodată un păcătos a strigat la Dumnezeu și Dumnezeu l-a mântuit pe baza credinței lui, El trebuie să-l mântuiască pe următorul păcătos și pe următorul, pe următorul. El trebuie s-o facă în același fel, altfel a greșit când l-a mântuit pe primul păcătos.

El trebuie să facă același lucru cu vindecarea. El a încheiat deja lucrarea aceea. Singurul lucru pe care trebuie să-l recunoașteți este că El nu e o legendă; El nu este un Dumnezeu istoric; El este un Dumnezeu prezent, Isus Hristos Același ieri și azi și în veci: chiar acum și aici. Credeți că EL este aici? Veți deosebi voi aceasta?

Vreau să mă întorc cu spatele la adunare. Mă rog ca Duhul Sfânt să dovedească ce v-am spus eu în seara aceasta, în încheierea acestui mesaj, ca aceleași semne despre care a spus Isus că au fost date Sodomei, vor fi date acestei generații. „Cum a fost în zilele Sodomei, la fel va fi la venirea Fiului omului”. Atunci puteți deosebi ce Duh este aici.

Din nou, cine este bolnav și nu are bilet de ordine? Vrem să îi chemăm și pe cei cu bilete de ordine. Ne vom ruga pentru toți.

Eu nu știu cine sunteți, dar Dumnezeu știe. Eu aștept ca Duhul Sfânt să mi-l arate pe primul...

Fiecare dintre voi să înceapă să se roage și să spună: „Doamne, ai milă de mine și ajută-mă”. Și vedeți dacă El va face ceea ce a făgăduit.

Eu aștept semnul Său. Câți știu că Isus este astăzi Stâlpul de Foc care i-a însoțit pe copiii lui Israel? „Eu am ieșit de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu”. N-a spus El aceasta? Iar când l-a întâlnit Pavel pe drumul Damascului, ce a fost El? O Lumină mare, Stâlpul de Foc. El este același astăzi, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Trupul lui Isus stă la dreapta lui Dumnezeu pe scaunul Său de domnie din ceruri, dar Duhul Său este aici pe pământ desăvârșind și terminând lucrarea Sa. Și același Duh care a locuit în trupul lui Isus Hristos a fost Duhul din Îngerul acela care a venit la Sodoma și Gomora. Credeți aceasta? Același care i-a urmat pe copiii lui Israel, același Dumnezeu...

Isus a spus: „Eu sunt Stânca aceea care a fost în pustie. Părinții voștri au mâncat mană și sunt morți; Eu sunt Pâinea vieții care a venit de la Dumnezeu din cer. Eu sunt Pâinea. Eu sunt Stânca aceea”.

„Zici că l-ai văzut pe Avraam și tu nu ai peste cincizeci de ani”.

El a spus: „Mai înainte de Avraam, EU SUNT”.

Cine era EU SUNT? Acea Lumină care ardea în rug, care i-a vorbit lui Moise. El este același Isus în seara aceasta. Aceasta este o declarație puternică, nu-i așa? Este o provocare. Cer fiecărui credincios să creadă aceasta.

Doamna care stă aici și are ceva alb pe cap, ai bilet de ordine pentru rugăciune? Ești bolnavă? Ne cunoaștem? Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Este o Lumină deasupra femeii, dacă o puteți vedea, care se învâрте deasupra ei. Ea se ruga. Așa este? Tu știi că n-aveai nicio șansă să vii aici, dar te rugai, pentru că eu văd o umbră neagră; este moartea. Femeia este umbrită de moarte. Ea are cancer. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Cancer la sân. Și văd un doctor care-l examinează și îți spune că va încerca să te opereze și tu ești propusă pentru o operație. Și văd că tu mergi pe o platformă sau așa ceva. Ești o femeie care predică. Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Este așa, doamnă? Ce a spus El, a fost corect? Dacă este corect, ridică-te în picioare.

Puteteți voi deosebi faptul că este același Isus căruia femeia i-a atins haina? Nu pe mine m-a atins, ci pe El. Eu n-o cunosc. Ea nu mă

cunoaște. Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Văd o doamnă, într-o vedenie. Ea se roagă. Este tânără. Ea stă chiar aici. Este ceva legat de un copilăș. Este... Ea dorește... Nu, ea a avut un copilăș. Oh, este un avort; asta a fost: un copilăș mort. Ea este din Kentucky și numele ei este Martin. Unde ești, doamnă Martin? Da, cu o rochie galbenă. Este adevărat, nu-i așa, doamnă? Dacă este așa, ridică-te în picioare. Eu n-o cunosc pe femeie, dar Dumnezeu o cunoaște și iat-o. Binecuvântat fie Numele Domnului Dumnezeu.

Chiar în spatele ei stă o doamnă. Ea are hemoroizi. Ea are probleme în partea dreaptă. O femeie corpulentă cu o rochie de culoare închisă, ai bilet de ordine, doamnă? Nu ai? Nici nu ai nevoie. Crezi că ai suficientă credință ca să-L atingi (ceva)? Nu m-ai atins pe mine. L-ai atins pe El. În regulă, atunci ridică-ți mâna cu batista și acceptă-ți vindecarea. Mergi acasă și fii sănătoasă în Numele lui Isus Hristos.

Acolo în spate stă o femeie cu o rochie în carouri. Ea ține capul aplecat. Ea se roagă pentru tatăl ei. El suferă cu ficatul. Crezi că Domnul îl va vindeca, soră? Crezi? Atunci o poți avea.

Doamnă, ai fost foarte amabilă să-i spui că era vorba despre ea. Ai spus-o pentru că Duhul Sfânt S-a mișcat și peste tine. Așa este. Ai un bilet de ordine pentru rugăciune? Nu ai? Nu ai nevoie. Tu te rogi pentru mama ta. Și te gândești s-o aduci la biserică, mâine seară. Nu trebuie s-o faci. Pune-ți mâinile peste ea și cheamă Numele Domnului Isus. Ea se va însănătoși, dacă vei crede.

Vă provoc credința. Cine nu mai are bilet de ordine și vrea să creadă?

Tu, care stai aici în față, crezi că eu sunt profetul lui Dumnezeu? Un profet este un mesager al unei epoci. Crezi tu că eu am mesajul lui Dumnezeu? Da? Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă Dumnezeu îmi va spune de ce suferi, îți vei accepta vindecarea? Dacă duhul tău îl poate atinge pe El acum, în timp ce-ți vorbesc, atunci îți vei accepta vindecarea? Este vorba despre pieptul tău. Pe lângă asta, tu ești un predicator. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Crede-L pe Dumnezeu.

Mă voi întoarce cu spatele. Rugați-vă. Vedeți dacă El nu este același Înger. Vedeți dacă nu este același Dumnezeu care a promis când era cu spatele către cort. Rugați-vă, unii din voi, ca Domnul Dumnezeu

să trimită pe Îngerul Său și să dovedească, precum în vremea Sodomei, că sfârșitul este aproape.

Oh, Doamne Dumnezeule, trimite-Ți Îngerul în seara aceasta și dă același dar de descoperire, pentru că este o promisiune a Fiului Tău și lasă să se întâmple.

O femeie stă înaintea mea și are guturai. Ea este în direcția *aceasta*, pentru că simt cum credința ei trage. O cheamă doamna Wiley. Unde este? Să vedem. Undeva acolo în spate. A fost adevărat ce-am spus, doamnă? Bine, mergi acasă și fii sănătoasă.

Aveți credință în Dumnezeu. Ceilalți rugați-vă. Fă să se știe, o, Doamne, că Tu ești Dumnezeu.

Înaintea mea stă o femeie care se roagă, în spate, în adunare și are complicații. Ea poartă o rochie în carouri roșu cu alb. Numele ei este doamna Lake. De unde ești, doamnă Lake? Ridică-te în picioare oriunde ai fi... Dumnezeu să te binecuvânteze. Mergi acasă și fii sănătoasă. Credința ta te-a mântuit.

Acesta este același Isus. Este același Înger. Aveți discernământ să deosebiți trupul Domnului? Credeți voi că eu vă spun adevărul? Credeți voi că Hristos mărturisește despre aceasta? Dacă o credeți, ridicați-vă mâinile. Câți credincioși sunt aici care-și vor mișca mâinile în felul *acesta*? Atunci credeți-mă ca profet al lui Dumnezeu. Să nu vă îndoiiți o clipă. Mâinile acelea pe care le-ați legănat înaintea lui Dumnezeu, puneți-le peste cineva de lângă voi și veți vedea slava lui Dumnezeu. Aceasta este tot ce poate El să facă.

Puteți deosebi trupul Domnului? Puteți deosebi faptul că Duhul Său este aici? „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Dacă își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși”.

Doamne Dumnezeule, Creatorul cerurilor și al pământului, Creatorul vieții veșnice, fă-l pe Satan să dea drumul fiecărui credincios de aici. Ei și-au pus mâinile unii peste alții și sunt credincioși.

Ei au credință în Dumnezeu și cred că Tu o vei face. Oh Doamne, cuvintele Tale nu pot da greș, după cum promisiunile Tale nu pot da greș, iar promisiunile tale au fost: „Dacă ei își pun mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși”.

Acum, Satană, tu demon respingător care-i asuprești pe acești oameni, îți poruncesc în Numele lui Isus Hristos, Fiul Dumnezeului Celui viu, să le dai drumul. Ieși din ei în Numele lui Isus Hristos.

Acum, puneți-vă mâinile unii peste alții și rugați-vă rugăciunea credinței, iar când simțiți Duhul lui Dumnezeu, deosebiți faptul că este promisiunea lui Dumnezeu pentru voi; oricine simte că puterea lui Dumnezeu lucrează în el, să se ridice în picioare și să-și accepte vindecarea. Vă poruncesc în Numele lui Isus Hristos, voi toți credincioșii, ridicați-vă în picioare și acceptați-L pe Isus ca Vindecător personal al vostru. Ridicați-vă, voi cei din scaune cu roțile, de pe tărgi și așa mai departe. Ridicați-vă. Credeți-L pe Dumnezeu. În Numele Domnului Isus Hristos, fiți vindecați. Ei se ridică de pe tărgi și din scaune cu roțile.

Bine, frate Sullivan.

Cina Domnului

(Communion)

12.12.1965

W.M. Branham

Tucson Tabernacle, Arizona

Predica a durat 34 de minute

Aceasta este ultima predică pe care a ținut-o fratele Branham.

Fratele Pearry ne-a adus un mesaj care ne-a mișcat, din Cuvântul lui Dumnezeu. Cât de adevărat este că noi vrem să Îl limităm pe Dumnezeu! Însă noi nu putem face acest lucru, căci El este veșnic. În seara aceasta noi dorim să luăm Cina.

Înainte de începerea Cinei, aș dori să mai spun încă ceva: eu cred că noi am trăit atât de multe în vremea noastră, încât ar trebui să ne predăm întreaga noastră ființă lui Dumnezeu. Ar trebui să-L slujim pe Dumnezeu cu adevărat. Eu cred că El ne-a binecuvântat cu un răspuns direct din Scriptură. Fratele Pearry a spus în urmă cu câteva minute în ce fel de timp am ajuns. Nu suntem orbi; noi vedem unde ne aflăm, unde am ajuns. Dacă privim în jur, vedem cum oamenii își pierd mințile. Nu mai poate dura foarte mult, altfel toată lumea va ajunge o întreagă casă de nebuni. Deci, noi am ajuns la vremea sfârșitului.

Fratele Pearry a încheiat cu aceasta și noi recunoaștem că aceste lucruri sunt adevărate. Vedeți singuri dacă ele sunt adevărate. Ele nu sunt un mit; ele nu sunt o închipuire. Sunt lucruri care ne-au fost lăsate în Cuvântul lui Dumnezeu și au fost făcute de cunoscut în mod public înaintea noastră, ca noi să recunoaștem că ne găsim în acest punct. Nu știm cât va mai dura, de aceea trebuie să fim atenți și să recunoaștem ce timp este. Noi știm că am ajuns în timpul acesta. Cineva a încercat odată să analizeze cum ar putea fi împărțit timpul din perspectiva lui Dumnezeu. Dacă o mie de ani sunt ca o zi, atunci o viață de om de circa șaptezeci de ani trebuie să fie tocmai o sută de minute în timpul lui Dumnezeu. Patruzeci de ani ar fi încă odată aproape jumătate – pentru Dumnezeu ca o clipire din ochi. Atât de puțin ar fi după raportarea noastră la timp. Însă pentru Dumnezeu nu există timp, El este veșnic.

Eu cred că a fost fiul meu Iosif, care mi-a spus de curând într-o seară: „Tati, când a apărut Dumnezeu? De unde a venit El? El trebuie să fi avut un început, nu? Nu a început El, așadar, niciodată?” I-am răspuns: „Nu. Tot ceea ce are un început are și un sfârșit, dar ceea ce nu a avut un început, nu va avea nici sfârșit”. El are doar zece ani; pentru el, ceea ce i-am spus a fost desigur ceva greu de digerat. Cum să înțeleagă el, că ceva nu are început? Nu numai pentru el, ci și pentru mine și pentru noi toți acest lucru este ceva foarte puternic. Cum ar putea să aibe El un început?

Acum, noi ne pregătim să sărbătorim această masă sfântă. Acum câteva zile am fost sunat de un domn foarte distins, credincios. El nu a știut acest lucru și a aflat că noi sărbătorim Cina. Biserica lui sărbătorește așa numita „comuniune spirituală”. În ceea ce privește „comuniunea”, aș fi de acord, căci „a comunica” înseamnă a vorbi unul cu celălalt. Fratele mi-a spus un verset biblic și vroia să știe ce părere am eu despre acesta. Motivul pentru care spun eu aceste lucruri este ca voi să înțelegeți exact ceea ce faceți. Dacă intrați în ceva orbește, nu știți unde vă aflați și ce faceți. Nici încredere nu puteți avea, dacă voi nu știți ce faceți. De aceea trebuie să înțelegeți ce faceți și de ce o faceți.

El credea: „Dacă noi primim Cuvântul lui Dumnezeu, nu Îl primim atunci pe Însuși Dumnezeu în noi?” Eu am răspuns: „Așa este, este adevărat. Dar noi citim că Pavel a învățat despre Cina reală. Isus a spus: *„Să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea”* (Luca 22.19). *„Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”* (1 Cor 11.26). Asta înseamnă că noi trebuie să o sărbătorim.

Noi știm că Pavel a rânduit aceasta în Biserică, pentru că el a fost prorocul pentru Biserica nou-testamentară. Petru, Iacov, Ioan, Matei, Marcu și Luca au scris ca mesageri, ceea ce a făcut Isus. Dar Pavel a stabilit rânduiala în Biserică, pentru că el a fost prorocul pentru Biserica nou-testamentară. Așa cum Moise a mers în pustie, unde a primit inspirația pentru a scrie primele cinci cărți ale Bibliei, la fel a mers și Pavel în pustie și a primit inspirația de la Dumnezeu ca să stabilească rânduiala Bisericii nou-testamentare bazată pe prefigurările din Vechiul Testament. În vechime, era mielul de Paște, pe care-l aducea Israelul ca o aducere aminte. Inițial a fost jertfit la ieșirea din Egipt a Israelului. Ulterior ei l-au sărbătorit de-a lungul întregului timp, ca o aducere

aminte. Legea era însă doar umbra lucrurilor viitoare. Eu cred că Cina, masa Domnului, trebuie să fie ținută.

Ne-au fost date trei rânduieli divine pe care trebuie să le ținem: una dintre ele este Cina, apoi spălarea picioarelor și botezul în apă. Doar aceste trei lucruri. Trei este numărul desăvârșirii. Aceste trei lucruri le-a rânduit Pavel pentru Biserica nou-testamentară. În ceea ce privește afirmația că trebuie luat Cuvântul ca și împărtășire, eu cred că nimeni nu are dreptul să ia parte la Cină câtă vreme nu a primit Cuvântul Domnului în inima sa. Imediat vă voi citi ceva, ca să vă exemplific aceasta.

În același fel s-ar putea dezvinovăți Armata Salvării. Ei nu cred în botezul în apă și spun: „Noi nu avem nevoie de botez”. Dacă nu avem nevoie de botezul în apă, atunci de ce ni s-a dat botezul? Ei spun: „Apa nu te poate mântui; sângele te mântuiește”. Eu sunt de acord. Este corect: sângele vă mântuiește, nu apa. Dar noi trebuie să lăsăm botezul în apă să fie aplicat ca semn exterior că lucrarea de har a avut loc în interiorul nostru. La fel este și cu Cina. Dacă L-am primit pe Domnul, Jertfa noastră, în noi, prin nașterea duhovnicească, dacă am devenit Trupul Său și trăim prin El, prin Cuvânt, atunci ar trebui să o arătăm și în exterior, căci este o poruncă: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre...”* (Fapte 2.38).

Pavel a scris: *„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea». Pentru că, ori de câte ori faceți acest lucru, vestiți moartea Domnului, până va veni El”* (1 Cor. 11.23-26).

Acest frate scump, un om foarte distins, a venit și a zis: „Frate Branham, eu n-am luat niciodată Cina; nu înțeleg ce înseamnă, eu am fost învățat altfel”. Eu am răspuns: „Dar adu-ți aminte, noi trebuie să recunoaștem că Pavel a rânduit acest lucru în biserica creștină primară. Adică, ei frângeau pâinea acasă și la frângerea pâinii erau cu curăție de inimă ș.a.m.d. (Fapte 2: 42-46). El a rânduit acest lucru în biserică. În Galateni 1.8, el a spus: „Dacă un înger din cer vine și spune altceva, să fie blestemat”. Tot el a dispus să fie rebotezați în Numele lui Isus Hristos cei botezați cu botezul lui Ioan. Vedeți, sunt aceste trei lucruri pe

care noi trebuie să le facem, ca simboluri: Cina, spălarea picioarelor și botezul în apă.

Armata Salvării își bazează punctul lor de vedere pe faptul că tâlharul de pe cruce, când a murit era nebotezat și Isus totuși a spus că va fi în rai. Acest lucru este absolut adevărat. Așa este. Dar, vedeți, el L-a recunoscut pe Isus chiar în ceasul morții sale. A fost singura ocazie pe care a avut-o. El era un tâlhar care era pierdut. Însă de îndată ce a văzut Lumina, a recunoscut-o și a strigat: „Doamne, adu-Ți aminte de mine”. Asta este adevărat. Dar dacă tu și eu, știm că ar trebui să fim botezați și refuzăm să o facem, atunci trebuie să răspundem înaintea lui Dumnezeu. La fel este și cu Cina.

Când luăm Cina, nu este vorba despre a spune doar: „Vin și voi mânca pâine, pentru că eu cred că sunt un creștin”. Fiți atenți ce spune Biblia: „Cel ce mănâncă și bea în chip nevrednic, va fi vinovat de sângele și de trupul Domnului”. Voi trebuie să trăiți o viață înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu, care să arate că sunteți sinceri.

În Vechiul Testament, a existat porunca de a se aduce jertfe. La fel botezul în apă, spălarea picioarelor și Cina Domnului, sunt porunci. „Ferice de cel ce împlinește toate rânduielile Sale, legea Lui și poruncile, ca să aibă dreptul să intre la Pomul vieții”.

La început, când a fost instituită rânduiala de către Dumnezeu, ei trebuiau să aducă un miel ca jertfă pentru păcatele lor în templu, la altar. Îmi pot imagina cum un frate evreu venea, știind că era vinovat și mergea la altar. Își aducea taurul lui, berbecul lui, sau orice avea. El mergea acolo cu toată sinceritatea lui și se ducea la altar. El păzea porunca lui Dumnezeu. Apoi își punea mâinile peste acest animal, mărturisindu-și păcatele și preotul puneă păcatele lui peste miel, gâtul mielului era apoi tăiat și mielul murea pentru acest om. Când el stătea acolo, în timp ce mielul se smucea și sângea și sângele curgea pe mâinile lui, el recunoștea că a păcătuit și că ceva a trebuit să moară în locul lui. De aceea a jertfit el mielul. Mielul a murit pentru el. Mielul a murit în locul său. Omul aducea jertfa cu toată sinceritatea, din adâncul inimii sale.

De-a lungul timpului acest lucru s-a tot făcut, într-una, într-una, până când, în cele din urmă, a devenit un obicei. Porunca lui Dumnezeu devenise un obicei pentru popor. Atunci se spunea: „Astăzi am făcut asta și asta. Poate ar trebui să merg și să jertfesc un taur”. Se venea și se

spunea: „Doamne, iată taurul meu”. Nu mai era nicio sinceritate în asta; nu mai era înțelegerea acestui lucru.

Noi nu dorim să luăm Cina în acest fel. Apoi vom veni la masa Domnului, așa cum este scris în Isaia 28: „*«Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo»*. Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia, Domnul. El îi zicea: *«Iată odihna»*. El a spus: „*Toate mesele sunt pline de vărsături murdare și nu mai este nici un loc curat. Ei zic: «Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături?»*” - Cam așa este scris în Isaia 28: „*Pe cine pot învăța înțelepciunea, la mese?»*”

Noi venim în seara aceasta, să comemorăm moartea Sa în trup, ceea ce facem zilnic și ceea ce tocmai am făcut - așa a predicat mai înainte fratele nostru - prin aceea că noi primim Cuvântul Său în noi și îl credem din toată inima. Noi vedem cum se face de cunoscut. Recunoaștem că El ne va fi adus. Vedem cum se confirmă; Îl urmărim în viețile noastre. De aceea trebuie să ne venim în fire și să știm ce facem; nu doar pentru că este o poruncă. Câteodată se vine într-o biserică unde se frâng biscuiți la Cină, sau pâine crocantă. Oameni care fumează și beau iau Cina Domnului pentru că sunt membri ai bisericii. Înaintea lui Dumnezeu, acest lucru este o mizerie.

La fel a fost și cu jertfele. El a spus: „Jertfele voastre de mâncare sunt un miros urât pentru mine și nu mai pot suporta adunările voastre de sărbătoare – deși El le-a rânduit. Însă modul în care aduceau ei jertfa pe care El a rânduit-o, a devenit un miros urât, o putoare în nasul Lui. Același lucru îl fac atât de mulți creștini astăzi cu Cuvântul lui Dumnezeu. Când se ridică și se învață Cuvântul Său, se spune: „Isus Hristos nu este Același ieri și azi și în veci”. Dacă se învață ce a făgăduit El și că El o împlinește, atunci voi spuneți: „O, asta a fost pentru alt timp”. Este o închinare ca în Sodoma, care este un miros urât în nasul Lui. În niciun caz El n-o va primi pentru că a devenit o obișnuință, o tradiție.

Voi nu luați Cina Domnului din tradiție. O luați pentru că dragostea lui Dumnezeu în inima voastră vă face să păziți poruncile lui Dumnezeu. De aceea o luați. Dacă n-o luați cu sinceritate, ci o faceți doar pentru că este o tradiție și Biserica voastră o sărbătorește în fiecare duminică sau în fiecare lună sau de două ori pe an și mergeți și spuneți,

„Este din nou timpul să iau Cina” atunci este un miros urât înaintea lui Dumnezeu. Atunci este doar o tradiție.

Și în toate celelalte lucruri, voi trebuie să fiți sinceri. Dumnezeu dorește ca voi să o faceți din adâncul inimii. Gândiți-vă: voi slujiți Dumnezeului care v-a adus pe acest pământ. Voi faceți acest lucru, pentru că El a spus așa, pentru că El a poruncit-o. De aceea noi dorim să venim cu adâncă sinceritate, căci știm că am fost mântuiți prin harul lui Dumnezeu. Noi Îl iubim și simțim prezența Lui. Vedem cum ne-a schimbat viețile. Întreaga noastră natură a fost schimbată. Am devenit alți oameni. Noi nu mai trăim cum am trăit înainte; și nici nu mai gândim așa cum am gândit înainte.

Am vorbit despre Carte – sunt de fapt două cărți într-una – Cartea Vieții. Prima carte a Vieții a fost deschisă atunci când ați fost născuți, la nașterea voastră firească. Însă în interiorul vostru era deja sămânța vieții, cum am explicat după amiază, unor tinere surori. Sămânța vieții era acolo și voi vă întrebați: „De unde a venit?” Vorbesc acum despre mine. Unul din voi ar putea spune: „Este același William Branham de acum patruzeci de ani”. Un altul poate spune: „El a fost atunci băiat rău”. Da, pentru că am fost fiul lui Charles și Ella Branham și astfel eram un păcătos; am venit în lume deja ca mincinos și, de asemenea, toate celelalte însușiri lumești erau în mine. Însă în interiorul meu exista încă o natură: predestinarea, pe care a pus-o Dumnezeu în mine. În unul și același trup se găseau două naturi. Mai întâi a ieșit la iveală doar una. Întâi am fost un bebeluș, apoi am crescut, am devenit un mincinos și un păcătos, așa cum este. Însă în interiorul meu, în tot acest timp, se găsea această mică scânteie de viață.

Încă mai știu cum stăteam, când eram copil, pe malul pârâului și priveam, noaptea. Tata și mama se odihnesc în pace, acum. În acele zile ei erau păcătoși; în casa noastră nu exista creștinism. Se bea și se petrecea și toate acestea pe mine mă îmbolnăveau. Îmi luam lanterna și câinele și mergeam în pădure, unde stăteam toată noaptea. Iarna preferam să nu mă întorc de la vânatoare până se termina petrecerea, câteodată chiar până în zorii zilei. Dacă nu era gata până mă întorceam, dormeam afară în șopron și așteptam acolo dimineața. Mă gândesc la multele dăți în care eram afară și vara. Adunam bețe și îmi făceam o apărătoare contra vântului și ploii; stăteam acolo apoi, cu undițele în apă și pescuiam; câinele meu bătrân de vânatoare stătea lângă mine. Mă gândeam: „Uite, iarna trecută am poposit aici, când îmi așteptam

câinele, care se rătăcise. Făcusem focul. Pe o adâncime de 10 cm, pământul era înghețat. Floricică, de unde ai venit? Cine te-a plantat aici? În ce seră ai fost crescută? De unde ai venit?” I-am spus micii flori: „Era înghețat și eu am făcut chiar și focul. Pe lângă îngheț, era aici și o mare căldură datorită bușteanului pe care l-am ars. Și totuși, tu ești vie. De unde ai venit?”

Ce a fost? Era încă un William Branham. O mică parte a vieții veșnice, gena lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu se găsea aici în interior. Fiecare din voi își poate aminti lucruri asemănătoare. Acesta lucra deja acolo.

Apoi mă uitam la copaci și mă gândeam: „Voi frunzelor, am văzut cum ați căzut toamna. Cum de sunteți iarăși la loc? De unde ați venit? Ce v-a readus aici?” Vedeți, era viață veșnică, lucrând în trup. Apoi, într-o zi, un glas mi-a spus: „Niciodată să nu fumezi, să nu bei”. Ceva era lucrător tot timpul, în timp ce creșteam. Apoi, dintr-o dată m-am uitat în sus și am spus: „Eu nu sunt doar fiul lui Charles și Ella Branham. Este Ceva ce mă cheamă”. A fost ca și cu micul vultur: „Eu nu sunt un pui de găină. Undeva acolo sus este ceva”. „O, mare Iehovah, Oricine ești Tu, deschide. Eu vreau să vin acasă. Este Ceva în mine care strigă”. Atunci am fost născut din nou. Micuța viață era acolo; apa vieții a fost turnată peste ea și a început să crească. A fost iertat totul din viața veche și aruncat în marea uitării și niciodată nu va mai fi amintit împotriva mea. Acum, noi stăm pe deplin neprihăniți în prezența lui Dumnezeu; ca și când n-am fi păcătuit niciodată.

Atunci când venim la masa Domnului, trebuie să venim cu evlavie, dragoste și respect și să ne gândim unde am fi fost dacă nu ne-ar fi primit El.

De aceea, cred eu, Pavel, a spus: „*De aceea, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții*”. Cu alte cuvinte, să ne luăm câteva minute, să ne rugăm și să ne cercetăm. Dacă știți că este un frate printre voi pe cale să facă ceva greșit, rugați-vă pentru el. „*Așteptați-vă unii pe alții*”, intrați puțin în voi înșivă și rugați-vă. Dacă există vreo neînțelegere sau altceva între voi, mai întâi aduceți lucrurile în ordine. Rezolvați-o întâi, pentru că noi vrem să venim aici cât se poate de curați – în atitudinea noastră unii față de ceilalți și înaintea lui Dumnezeu - și să ne adunăm în jurul mesei Domnului.

Facem aceasta să-I mulțumim Lui și unii pentru ceilalți, mâncând pâinea și bând vinul împreună, ca sângele și trupul Său. „*Dacă nu*

mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă”, astfel este scris în Biblie. Dacă n-o faceți, nu aveți viață. Cu aceasta voi arătați mai mult sau mai puțin că vă este rușine să vă recunoașteți ca și creștini, datorită vieții pe care o duceți. Aceasta este adevărata dovadă. Dacă nu o faceți, nu aveți viață. Dacă o faceți în chip nevrednic, vă faceți vinovați de trupul Domnului.

Același lucru este valabil și în cazul botezului în apă. Dacă spunem: „Noi credem în Isus Hristos; El ne-a mântuit de păcat și noi suntem botezați în Numele lui Isus Hristos”, atunci noi Îl facem de rușine, dacă facem lucruri care nu sunt în regulă și trebuie să suportăm consecințele. Dacă procedăm așa, atunci una spunem, însă facem exact opusul. Asta este problema cu noi, astăzi. Eu vorbesc despre noi și mine – despre biserica la care Domnul Dumnezeu m-a lăsat să-i vorbesc în aceste ceasuri de pe urmă, care credem că am ajuns la sfârșitul timpului. Noi credem că Dumnezeu ne-a dat un Mesaj. Acesta a fost predestinat de Dumnezeu. El l-a confirmat; El a adus dovada. Acum, noi trebuie să venim la El cu respect și dragoste, cu inimile curate, cu o purtare curată și un suflet curat.

Știți, în curând va veni ceasul când va vorbi Duhul Sfânt așa cum a făcut-o atunci cu Anania și Safira. Acel ceas va veni! Să nu uitați asta! Atunci Dumnezeu va locui în mijlocul poporului Său. După asta tânjește El. Cu primirea mesajului este așa ca și când eu aș fi fost un tânăr care căuta soție. Când aș fi găsit-o, aș fi putut spune: „Ea este cea potrivită! Ea este credincioasă. Ea este o doamnă”. Ș.a.m.d. „Eu sunt convins că ea este cea potrivită”. Însă indiferent cât de convins sunt eu, cât de drăguță o văd eu, trebuie să o iau de soție și ea să mă ia de soț; noi trebuie, deci, să ne facem jurămintele de căsătorie. Același lucru este cu Mesajul. Noi recunoaștem că este corect. Vedem că Dumnezeu îl confirmă ca desăvârșit. Este perfect corect. An după an, se dovedește ca fiind corect. Tot ce spune se întâmplă exact așa cum a spus El. Noi știm că este corect, dar nu-l judecați din punct de vedere intelectual. Dacă o faceți, primiți o religie de mâna a doua. Noi nu vrem o religie de mâna a doua, ceva pe care cineva a trăit-o altfel, o viață pe baza mărturiei altcuiva.

Eu cred că Isus a fost Cel care i-a zis lui Pilat ceva, la care eu tocmai trebuia să mă gândesc. El i-a spus: „Întrebi de la tine însuși sau ți-au spus alții?” Nu știu exact unde este scris, pentru că a trecut deja mult timp de când l-am citit. Era vorba, dacă El era Fiul lui Dumnezeu. „Cine Ți-a spus? Alții ți-au povestit?” sau, cum a spus Isus, „Tatăl Meu

din ceruri ți-a descoperit? Cum ai aflat despre asta? E ceva de mâna a doua sau este o descoperire perfectă de la Dumnezeu?”

Cina înseamnă pentru mine doar ceva la care iau parte pentru că a fost poruncită și spun: „Toți ceilalți o iau, deci o iau și eu”? Este o descoperire că eu sunt parte din El și sunt și o parte din voi, vă iubesc și Îl iubesc, iar noi luăm aceasta împreună, ca un semn al dragostei noastre pentru Dumnezeu, precum și al dragostei și părtășiei noastre unul cu celălalt.

Acum, doresc să citesc din Scriptură. Apoi fratele Pearry Green poate continua, cum dorește. Aș dori să citiți cu mine, dacă aveți Biblia cu voi. 1 Cor. 11, de la v. 23. În biserica noastră de acasă am ținut Cina mereu împreună cu spălarea picioarelor, pentru că acestea merg mână în mână. Deoarece aici sunt mulți oameni, dar insuficient spațiu pentru spălarea picioarelor, frații au anunțat că se va ține miercură viitoare, seara. Spălarea picioarelor va avea loc miercuri seara.

Ascultați acum ce a spus Pavel în v. 23 din cap. 11 din 1 Cor. și țineți minte Gal. 1.8: „Dacă noi sau un înger din cer vă predică altă evanghelie (diferită de cea predicată de el), să fie blestemat”.

„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea»”. Aș dori să fac o pauză aici. Dacă luăm trupul Domnului la Cină, nu înseamnă că este chiar trupul real al lui Hristos. Asta este învățătura catolică. Eu nu cred că e corectă. Eu cred că este doar o poruncă, pe care ne-a dat-o Dumnezeu; nu este trupul real, ci doar o bucățică de pâine fără aluat. Este o poruncă.

Nu cred nici că la botezul în Numele lui Isus Hristos, în apă, ne vor fi iertate păcatele. Cred că ați putea fi botezați toată ziua, degeaba... Știu că aici sunt oameni care vin din bisericile pentecostale unite. Acolo se învață asta. Dar eu nu cred că apa iartă păcatele. Dacă ar fi așa, atunci Isus ar fi murit degeaba. Eu cred că și botezul este doar o poruncă a lui Dumnezeu. Prin acesta voi arătați că ați fost iertați. Însă eu nu cred într-un botez pentru înnoire², după cum nu cred nici că apa iartă păcatele.

Nici nu cred eu că această pâine și acest vin produc ceva în voi. Este doar o poruncă a lui Dumnezeu, pe care trebuie să o ținem.

---

² Regenerare, naștere din nou - n.tr.

Desigur! Același lucru îl cred și despre botezul în apă. Eu cred că trebuie să-l facem, căci El l-a făcut ca exemplu pentru noi. Și când El a spălat picioarele ucenicilor, ne-a dat un exemplu prin aceasta.

„Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea ori de câte ori veți bea din el». Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”. (Până când? „până va veni El”. Vedeți?) „De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului”. Lăsați-mă să mă opresc aici o clipă. Motivul pentru care a spus asta, îl găsesc în alt verset: „Fiindcă atunci când stați la masă, fiecare se grăbește să-și ia cina adusă de el, înaintea altuia; așa că unul este flămând, iar altul este beat”. Ei au înțeles-o greșit și chefuliau la aceasta. Același lucru este cu oamenii din ziua de azi, care trăiesc cum vor și apoi iau parte la ea. Pavel le-a poruncit să mănânce și să bea la ei acasă. Căci aceasta era o poruncă/rânduială pe care ei trebuiau să o țină: „Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului”.

Ce sunteți voi? Sunteți creștini? Trăiți înaintea tuturor ca și credincioși? Dacă nu este așa și totuși luați parte la Cina Domnului, atunci voi nu deosebiți trupul Domnului. Cu aceasta voi așezați o piatră de poticnire pentru altcineva, pentru că sunteți văzuți trăind o viață cum nu vi se cuvine. Astfel, voi nu deosebiți trupul Domnului. Fiți atenți care este blestemul pentru asta: *„Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și nu puțini dorm”. Corect ar fi fost aici „morți”, frate Peary, „mulți sunt deja morți”. „Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați. Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți odată cu lumea”. Nu avem nicio legătură cu lumea. „Astfel, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții. Dacă-i este foame cuiva, să mănânce acasă, pentru ca să nu vă adunați spre osândă. Celelalte lucruri le voi rândui când voi veni”.*

Cu alte cuvinte, nu luați parte pur și simplu din obișnuință la ea, așa cum am spus mai devreme despre jertfă la evrei. A fost așezată de Dumnezeu. Dar ei nu au mai adus-o cu sinceritate și respect, cum ar fi trebuit și atunci a devenit o putoare pentru El. De aceea este atât de

important pentru noi, când venim la Cina Domnului să știm ce facem. Același lucru este și cu botezul: voi trebuie să știți ce faceți când vă lăsați botezați în Numele lui Isus Hristos: prin aceasta voi arătați bisericii ceea ce a pus Dumnezeu în voi: Hristos.

Când luăm Cina, arătăm bisericii că „eu cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Eu cred că El este Pâinea vieții care a venit de la Dumnezeu din cer. Eu cred că fiecare Cuvânt spus de El este adevărul. Și eu trăiesc cum știu mai bine conform cu acesta. Dumnezeu este Judecătorul meu. De aceea, depun mărturie înaintea fraților și surorilor, că nici nu înjur, nici nu blestem³. Eu nu fac aceste lucruri pentru că Îl iubesc pe Domnul și Domnul știe și depune mărturie pentru mine. De aceea, iau partea din trupul Său, pentru că știu că nu voi fi osândit odată cu lumea”. Dacă aceasta se adevărește, atunci este spre binecuvântarea voastră.

Aș putea să dau multe mărturii despre faptul că am explicat aceste lucruri într-o cameră pentru bolnavi și am trăit cum au fost vindecați. Amintiți-vă: Israel a rătăcit patruzeci de ani în pustie ca simbol și hainele nu li s-au învechit și n-a fost niciun slăbănog între ei, deși erau două milioane de oameni. Ce va fi atunci cu adevărata Biserică! Dacă trupul unui animal jertfit a putut lucra asta cu ei, ce va face în noi trupul lui Isus Hristos, Emanuel? Haideți să fim respectuoși când ne apropiem. Să fim cât se poate de respectuoși.

---

³ Sau: „nici nu jur, nici nu înjur” - n.tr.